

Arrest

nr. 258 658 van 26 juli 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 mei 2021 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 januari 2020 dient verzoekster in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 21 februari 2020 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk, omdat verzoekster reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verwerpt het tegen deze beslissing ingestelde beroep bij arrest van 1 september 2020 met nummer 240 373.

1.2. Op 20 oktober 2020 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 29 oktober 2020 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onontvankelijk verklaard, in toepassing van § 3, 2° van voormeld wetsartikel. Bij arrest van 14 april 2021 met nummer 252 761 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.3. Op 18 maart 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Bij arrest van 13 juli 2021 met nummer 258 126 gaat de Raad over tot de nietigverklaring van deze beslissing.

1.4. Verzoekster dient op 9 april 2021 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 4 mei 2021 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onontvankelijk verklaard, in toepassing van § 3, 3° van voormeld wetsartikel. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 09.04.2021 bij onze diensten werd ingediend door :

*[H.F.] (R.R.: [...])
nationaliteit: Afghanistan
geboren te [...] op [...]
adres: [...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 15.10.2021. De aanvraag werd echter ingediend op 09.04.2021, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Betrokkene maakt in de aanvraag 9ter eveneens een ongedateerd standaard medisch getuigschrift over. De aanvraag werd echter ingediend op 09.04.2021, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij zet haar middel uiteen als volgt:

"1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 9 april 2021.

Verzoekster voegde een standaard medisch getuigschrift, opgesteld door Dr. [B.], toe bij dit schrijven, voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker (zoals gevoegd onder stuk 3 bij de aanvraag). Dit attest werd opgesteld door de arts op 6 april 2021.

Daarnaast voegde verzoekster nog een tweede standaard medisch getuigschrift toe (gevoegd onder stuk 2 bij de aanvraag), opgesteld door Dr. [B.]. Dit standaard medisch attest werd opgesteld op 15 oktober 2020 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker.

Zoals aangegeven in het medisch getuigschrift (en de bijhorende bijlagen), heeft verzoeker te kampen met een zeer uiteenlopende medische problematiek, zoals weergegeven onder punt A van het standaard medisch getuigschrift (stuk 3). De medische situatie van verzoekster is zowel fysiek als mentaal van aard, waarbij thans de mentale problematiek van verzoekster het meest nadrukkelijk op de voorgrond aanwezig is. Verzoekster dient levenslange medicatie te nemen, zoals verwoord onder punt C van het standaard medisch getuigschrift. Zij verkrijgt sinds 14 augustus 2020 ook de begeleiding van een psycholoog. De opvolging is noodzakelijk om de verdere achteruitgang van de situatie van verzoekster tegen te gaan. De duur van de behandeling kan momenteel niet worden ingeschat.

Desondanks werd geen inhoudelijk onderzoek verricht naar de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet door de verwerende partij.

Verweerder stelt dat de overgemaakte standaard medische getuigschriften niet zouden beantwoorden aan de wettelijke vereisten van artikel 9ter Vreemdelingenwet, waardoor de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter, §1, 4e lid Vreemdelingenwet onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, §3, 3° Vreemdelingenwet.

2. Artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarop de verwerende partij zich baseert, stelt als volgt:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

Deze bepaling voorziet derhalve de mogelijkheid voor de gemachtigde om de aanvraag onontvankelijk te verklaren indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid Vreemdelingenwet.

Andere mogelijkheden worden niet vermeld.

In casu blijkt uit de gegeven motivering dat de verwerende partij van oordeel is in de bestreden beslissing dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid Vreemdelingenwet doordat ofwel niet kan worden nagegaan of het standaard medisch getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaand de aanvraag, ofwel vaststaat dat het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand de aanvraag.

3. Artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet stelt als volgt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit deze bepaling blijkt derhalve dat het medisch getuigschrift niet ouder mag zijn dan drie maanden voorafgaand de indiening van de aanvraag. Dit getuigschrift dient bovendien de ziekte te vermelden, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet voorziet daarnaast dat het standaard medisch getuigschrift moet worden overgemaakt "zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad".

Verzoeker verwijst naar het Koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Met dit KB werden een aantal wijzigingen aangebracht aan het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waaronder artikel 7.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt als volgt: "Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd. Behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, § 3 van de wet, geeft de

gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de ambtenaar- geneesheer, van de geneesheer aangeduid door de Minister of zijn gemachtigde, of van de deskundige, bedoeld in artikel 9ter, § 1 van de wet."

In het model dat als bijlage aan het KB is toegevoegd, wordt de rubriek "medische voorgeschiedenis" vermeld.

4. In casu dient te worden nagegaan of de verwerende partij op een zorgvuldige manier tot de beslissing is gekomen dat de voorgelegde standaard medische getuigschriften niet zouden voldoen aan de vereisten van artikel 9ter, §1, vierde lid Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij herinnert eraan dat de aanvraag op 9 april 2021 werd ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij voegde twee standaard medische getuigschriften toe bij deze aanvraag:

- een eerste standaard medisch getuigschrift, opgesteld door Dr. [B.] (zoals gevoegd onder stuk 3 bij de aanvraag);

- en een tweede standaard medisch getuigschrift, eveneens opgesteld door Dr. [B.] (gevoegd onder stuk 2 bij de aanvraag).

Er bestaat vooreerst geen discussie over het feit dat het tweede standaard medisch getuigschrift ouder was dan drie maanden, voorafgaandelijk het indienen van de aanvraag. Dit standaard medisch getuigschrift is namelijk gedateerd op 15 oktober 2020.

De vermelding in de bestreden beslissing bevat evenwel een materiële vergissing - en derhalve een onzorgvuldigheid - doordat wordt verwezen naar een datum van 15 oktober 2021 (stuk 1, eigen accentuering):

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 15M12021. De aanvraag werd echter ingediend op 09.04.2021, dus na de invoetreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag.

De verzoekende partij voegde echter nog een bijkomend standaard medisch getuigschrift, opgesteld door Dr. [B.], toe bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker (zoals gevoegd onder stuk 3 bij de aanvraag). Dit standaard medisch getuigschrift bevat geen expliciet vermelde datum.

Hiervoor stelt de gemachtigde in de bestreden beslissing als volgt (stuk 1):

Betrokkene maakt in de aanvraag 9ter eveneens een ongedateerd standaard medisch getuigschrift over. De aanvraag werd echter ingediend op 09.04.2021, dus na de invoetreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag.

Het standaard medisch getuigschrift bevat inderdaad geen expliciet vermelde datum, hetgeen ook geen wettelijke vereiste is, maar de verzoekende partij heeft in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet wel toegelicht dat uit de bijgevoegde documenten kan worden vastgesteld dat dit standaard medisch getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaandelijk de aanvraag.

De verzoekende partij stelde in de aanvraag, onder punt A.3 (pagina 2), dat het standaard medisch getuigschrift dateert van 6 april 2021. Dit standaard medisch getuigschrift werd op dezelfde datum opgesteld als dat van haar echtgenoot, de heer [A.M.Z.], geboren op [...] te [...], hebbende de nationaliteit van Afghanistan. Ook het standaard medisch getuigschrift van haar echtgenoot was niet gedateerd, maar aanvullende documenten wijzen uit dat het getuigschrift dateert van 6 april 2021.

In de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van haar echtgenoot (tevens ingediend op 9 april 2021) werd onder punt A.3 (pagina 2) genoteerd als volgt:

Verzoeker voegt het standaard medisch getuigschrift (stuk 3), opgesteld door Dr. [B.], toe bij dit schrijven, voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoeker. Dit attest werd opgesteld door de arts op 6 april 2021, naar aanleiding van het verslag van 6 april 2021 van Dr. [Y.N.] (stuk 6). De conclusies van Dr. [N.] staan daarom vermeld onder punt B (de diagnose) van het standaard medisch getuigschrift.

Hieruit kan dan worden afgeleid dat het standaard medisch getuigschrift dat door verzoekster werd ingediend niet ouder is dan drie maanden voorafgaandelijk de aanvraag.

Door verweerder wordt hiermee echter op geen enkele wijze rekening gehouden. De gemachtigde beperkt zich daarentegen louter tot het vaststellen of er een expliciete datum is vermeld op het standaard medisch getuigschrift. Dit vormt echter geen wettelijke vereiste, aangezien enkel moet blijken

dat het standaard medisch getuigschrift niet ouder is dan drie maanden voorafgaandelijk het indienen van de aanvraag. Dit kan derhalve op verschillende manieren blijken en niet exclusief aan de hand van de expliciet vermelde datum daartoe in het standaard medisch getuigschrift zelf. In het tegengestelde geval, wordt artikel 9ter Vreemdelingenwet geschonden.

Bovendien had de verwerende partij minstens moeten rekening houden met de vermelde gegevens door de verzoekende partij in de aanvraag tot machtiging van verblijf en de aanvraag van haar echtgenoot (zie hierboven) alvorens te stellen in de bestreden beslissing dat: "niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag".

Het is hierom onzorgvuldig en kennelijk onredelijk dat, gelet op de vermelde informatie in de aanvraag en de gevoegde bijlagen, de aanvraag wordt afgewezen als onontvankelijk op grond van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet.

5. Door de verzoekende partij wordt hierom, om bovenvermelde redenen, bepleit dat de bestreden beslissing, waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 9 april 2021 onontvankelijk werd verklaard, niet in redelijkheid kan verantwoorden dat de aanvraag hierom onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De verblijfsaanvraag van verzoekster werd onontvankelijk verklaard met toepassing van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;".

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet stelt de volgende voorwaarden aan *"het standaard medisch getuigschrift"*:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

2.4. Op basis van de voormelde wetsbepalingen blijkt dat verweerder de aanvraag onontvankelijk moet verklaren wanneer bij de aanvraag geen standaard medisch getuigschrift voorligt dat voldoet aan de gestelde voorwaarden.

2.5. In de bestreden beslissing stelt verweerder vast dat verzoeksters aanvraag van 9 april 2021 niet gepaard ging met een standaard medisch getuigschrift dat *"niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag"*, of dat dit alleszins niet blijkt. Hij wijst erop dat verzoekster twee standaard medische getuigschriften heeft voorgelegd. Hij stelt dat het eerste standaard medisch getuigschrift dateert van 15 oktober 2021 en dus te oud is. Het jaartal betreft hier overduidelijk een

materiële vergissing, dit moet 2020 zijn. Hij wijst er verder op dat het tweede standaard medisch getuigschrift ongedateerd is en aan de hand van dit stuk niet kan worden nagegaan of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag.

2.6. Wat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 15 oktober 2020 betreft, erkent verzoekster dat dit op het ogenblik van de aanvraag reeds meer dan drie maanden oud was. De materiële vergissing in het jaartal heeft verzoeksters belangen niet geschaad en kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.7. Het is verder op zich niet betwist dat het tweede voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet is gedateerd. Niettemin is verzoekster van mening dat verweerder had moeten vaststellen dat het gaat om een standaard medisch getuigschrift dat op het ogenblik van de aanvraag niet ouder was dan drie maanden. Zij betoogt dat het voldoende duidelijk is dat dit standaard medisch getuigschrift in werkelijkheid is opgesteld op 6 april 2021, omdat het op dezelfde datum is opgesteld als het – eveneens ongedateerde – standaard medisch getuigschrift op basis waarvan haar echtgenoot op dezelfde dag een verblijfsaanvraag om medische redenen indiende en aanvullende documenten volgens haar uitwijzen dat dit standaard medisch getuigschrift op naam van haar echtgenoot zou dateren van 6 april 2021. Verzoekster geeft ook aan dat zij dit reeds in haar aanvraag heeft uiteengezet.

Verzoeksters kritiek kan echter niet worden gevolgd.

In zoverre verzoekster voorhoudt dat de arts-adviseur zich beperkt tot de vaststelling dat er geen datum is vermeld op het (tweede) standaard medisch getuigschrift, merkt de Raad allereerst op dat verzoeksters aanvraag niet zozeer onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medische getuigschrift ongedateerd is, maar wel omdat er *“aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag”*.

Verder merkt de Raad op dat verzoekster, in tegenstelling tot wat zij thans doet uitschijnen, in haar aanvraag louter poneerde dat het standaard medisch getuigschrift zou dateren van 6 april 2021, zonder enige argumentatie waarom dit zou moeten worden aangenomen of verwijzing naar de aanvraag van haar echtgenoot. Bovendien vertrekt verzoekster voor haar hele redenering van het uitgangspunt dat het voor haar voorgelegde standaard medisch getuigschrift is opgesteld op dezelfde datum als het – eveneens ongedateerde – standaard medisch getuigschrift dat haar echtgenoot in het kader van zijn verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van dezelfde datum voorlegde. Nu de beide standaard medische getuigschriften niet zijn gedateerd, kan evenwel op geen enkele wijze worden vastgesteld dat deze op dezelfde dag zouden zijn opgesteld. Dit wordt niet concreet aannemelijk gemaakt en kan niet zomaar worden verondersteld omdat het echtgenoten betreft die op dezelfde datum elk een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet indienden. Ook het gegeven dat de beide getuigschriften van de hand van dezelfde arts zouden zijn, toont nog niet aan dat deze op dezelfde datum zijn opgesteld. Deze vaststellingen volstaan reeds om te besluiten dat niet blijkt dat verweerder in het geval van verzoekster onzorgvuldig dan wel kennelijk onredelijk handelde waar hij vaststelde dat *“aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag”*. Verzoeksters betoog dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift zou dateren van 6 april 2021 vindt geen enkele steun in de vermeldingen van dit getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift vermeldt niet wanneer het is opgesteld en verwijst evenmin naar een medisch stuk dat wel vaste datum heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat bepaalde gegevens ten onrechte niet in rekening zouden zijn gebracht.

2.8. Verzoekster voert nog de schending aan van artikel 7 van het koninklijk besluit van 7 mei 2007, maar blijft in gebreke op een duidelijke en begrijpelijke wijze uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit artikel zou schenden. Het wordt geenszins betwist dat verzoekster een standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het gevraagde model heeft voorgelegd.

2.9. Met haar uiteenzetting toont verzoekster niet aan dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke gegevens of dat deze op onzorgvuldige, kennelijk onredelijk of onwettige wijze is tot stand gekomen.

2.10. Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.11. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS